

PÍSEŇ 0843

Všech věků mocný Králi

Hans Kugelmann 1527, 1561

1. Všech vě - ků moc - ný Krá - li, nej - vyš - ší Pa - ne náš,
tě věr - ní srd - cem chvá - lí, v nichž by - dle - ní své máš. Ač v ne - bi
pře - bý - váš, s Ot - cem svým na pra - vi - ci roz - ko - še u - ží - váš,
a - však v srd - cích vě - ří - cích du - chov - ní byt svůj máš.

2. Tak zprostřed světa všeho církev shromažďuješ a dary Ducha svého výborně spravuješ.
V tom jsi se zjevil sám svou láskou, Pane milý, již prokazuješ nám,
abychom tebe ctíli: tys hoden toho sám.
3. Rozličné dary dáváš svým věrným k spasení, do srdce zákon vkládáš své vnitřní proměny.
To nové rození ze služby slova tvého a z Ducha pramení
v svazku lidu věrného tvému nařízení.
4. Jest naděje v tom stálá, pevně založená a jako tvrdá skála mocně utvrzená;
neboť účast pravá na Kristu v jeho církvi jistotně nám dává
naději na vítězství, jež věčně zůstává.
5. Řeč lidská nevypraví žádným svým uměním, jak vzácný život nový těm vzejde, kdo jsou s ním.
Zármutek, bolesti ani pochybování je od jejich cesty
či cíle putování nemůže odvesti.
6. Již nemají moc žádná v světě pokušení, by svedla ty, jimž dána naděje spasení;
mají občerstvení, jsou v duchu slovem Páně libě rozvlaženi,
v rozličném bojování mají posílnění.
7. A dokud na té Skále jsme jen založeni, tu v naději jsme stálé Bohem utvrzeni.
Když věrně střežíme v čistotě srdce svého, ve víře trváme -
tu zastánce věrného v Kristu Pánu máme.
8. Též vyhlíží drahého pokladu zjevení již v nebi složeného a čeká vzkříšení;
co zde, rád opustí, za škodu nepokládá, neb větší bohatství
Pán v nebesích mu skládá, ve věčné radosti.
9. Jen v Bohu vždycky skládá celé své doufání; on naději mu dává - tu moc k vytrvání.
S ním se radovati, s anděly v nebi chvály má jemu zpívati
a s lidem svému Králi lásku vyznávati.

Martin Abdon 1561, 1877, 1979